

ODWALONY (9) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg m N odwalony (2). ◇ A odwalony (7).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odsunięty przez toczenie; revolutus Mącz, Vulg; sublatus Vulg (9): A patrzat tam ku grobu/ wzrzały odwalony kamień (bo był wielmi wielki) OpecŻyw 164v [przekład tego samego tekstu MWilkHist, WujNT], 172; Mącz 507b; O kámień łatwiey Márya Iuż odwálony/ widzę ia. MWilkHist G4v; WujNT Mar 16/4.

odwalony od czego (4): Iezu ktorys od drzwi grobu odwalony kamień przez angioła giem raczył vkazać. TarDuch C7v; MWilkHist G3v; Y nálázły kámień odwálony od grobu. WujNT Luc 24/2, Ioann 20/1.

W charakterystycznych połączeniach: kamień odwalony (8); odwalony od (drzwi) grobu (4).

Synonim: odtoczony.

Cf NIEODWALONY, ODWALIĆ

ZZa